

Arrest

nr. 339 149 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 juni 2024 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 juli 2024 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. AMEELE, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juni 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van een visum gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Overwegende dat op datum van 15/03/2024 een visumaanvraag gezinshereniging op grond van art. 40ter van de wet van 15.12.1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering werd ingediend op naam van P.S. (...), geboren op (...)1993, van Afghaanse nationaliteit, om haar echtgenoot P.S. (...), geboren op (...)1985, van Belgische nationaliteit, te vervoegen in België. Overwegende, dat ter staving van de identiteit van mevrouw P. (...) de volgende documenten werden neergelegd:

- Een Afghaans paspoort nr. P(xxxxxxxx), afgeleverd op 22/02/2022;
- De elektronische tazkira nr. 1400-0400-(xxxxx), afgeleverd op 23/06/2021;
- De "birth certificate", afgeleverd op 19/02/2024;

Overwegende dat ter staving van de huwelijksband een niet-gelegaliseerde huwelijksakte werd voorgelegd, afgeleverd door de Afghaanse overheid op 17/07/2023, voor een huwelijk afgesloten op 10/04/2015.

Overwegende dat, gelet op het feit dat de voorgelegde documenten niet gelegaliseerd werden, de bepalingen van het Koninklijk Besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 08 oktober 1981 van toepassing zijn;

Overwegende dat meneer P. (...) in 2015 een asielaanvraag indiende in België. In het kader van deze aanvraag verklaarde betrokkene gehuwd te zijn met ene P.B. (...)

Overwegende dat op 20/01/2023 een eerste maal een visumaanvraag gezinshereniging in hoofde van mevrouw P. (...) werd ingediend. Deze visumaanvraag werd o.a. geweigerd op grond van het ontbreken van de echtscheidingsakte van het eerste, in de asielerklaring aangegeven huwelijk van meneer;

Overwegende bovendien, dat bij de huidige visumaanvraag een verklaring op eer werd neergelegd, waarin door getuigen wordt verklaard dat B. (...) de bijnaam is van mevrouw P. (...), en dat P.B. (...) en P.S. (...) dezelfde persoon zijn. Voorts werd een verzoek van mevrouw P. (...), gericht aan de "civil registration department" te Kuz Kunar neergelegd. Hierin verzoekt mevrouw P. (...) om de bijnaam "B. (...)" te bevestigen;

Overwegende echter, dat deze voorgelegde documenten niet in overweging genomen kunnen worden, daar deze louter verklaringen op eer zijn.

Overwegende deze tegenstrijdigheden in de naam van de echtgenote (i.e. tussen deze vermeld op elektronische tazkira, paspoort, birth certificate en in de asielerklaring van meneer P. (...)), kan niet worden vastgesteld dat het effectief om dezelfde persoon gaat. De authenticiteit van de voorgelegde documenten kan bijgevolg niet geverifieerd worden.

Bijgevolg is dus niet voldaan aan de voorwaarden tot de gezinshereniging en wordt het visum geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) *iuncto* de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *iuncto* het fair play beginsel *iuncto* artikel 57/34 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"Verweerder heeft gefaald om dit dossier op een zorgvuldige en eerlijke wijze (*fair play*) te behandelen en haar foutieve handelingswijze correct te motiveren.

Verweerder heeft de vorige aanvraag afgewezen omwille van de volgende redenen:

Verzoekster trouwde met haar echtgenoot (houder van de Belgische nationaliteit in Afghanistan. op 10.04.2015 in Afghanistan. (stuk 2 – een kopie van de huwelijksakte met vertaling)

Verzoeker heeft een visumaanvraag ingediend om in het kader van de procedure gezinshereniging naar België te komen. Deze aanvraag is een keer afgewezen omdat de referentiepersoon bij zijn asielaanvraag zou een dezelfde naam maar een andere voornaam voor zijn echtgenote gegeven hebben.

Verzoekers raadsman heeft DVZ gecontacteerd en de situatie als volgt uitgelegd:

Beste,

Ik heb de eer u deze mail te richten als raadsman van mevrouw P. (...). Uw dienst heeft haar visumaanvraag afgewezen omdat haar echtgenoot tijdens zijn asielaanvraag zou een andere voornaam gegeven hebben voor zijn echtgenote.

Mijn cliënt heeft 2 voornamen.

1 officieel en 1 roepnaam thuis.

De referentiepersoon heeft geen de roepnaam van zijn echtgenoot vermeld.

Als bijlage vindt u de bewijzen ter staven van dit.

Zou u uw beslissing willen herzien?

Als nee, wat is dan de oplossing in z'n dossier?

Met vriendelijke groeten,

S. M.-B. (...)

De medewerker van de DVZ heeft als volgt geantwoord:

(...)

Beste,

Bedankt voor uw bericht. Wij hebben uw verzoek tot herziening goed ontvangen. Wij kunnen hier echter niet op ingaan, aangezien een beslissing slechts in 3 specifieke gevallen kan herzien worden, welke de volgende zijn:

- *De aanvrager had een huurcontract voorgelegd bij de indiening van de visumaanvraag, maar wij beschikten niet over het bewijs dat dit geregistreerd was;*
- *De aanvrager had een attest van het ziekenfonds voorgelegd bij de indiening van de visumaanvraag, maar dit was niet in de vereiste vorm;*
- *De aanvrager is een minderjarige die alleen reist en waarbij geen ouderlijke toestemming voorgelegd werd.*

De visumaanvraag van uw cliënt werd geweigerd op grond van onvoldoende bewezen bestaansmiddelen, alsook tegenstrijdigheden in de voorgelegde huwelijksakte. Dit vormt, zoals u ziet, geen grond tot herziening van de beslissing.

Het staat uw cliënt altijd vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, waarna het dossier weer volledig zal beoordeeld worden, op basis van de neergelegde stukken.

Hopend u hiermee van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groeten,

(...)

(stuk 3 – een kopie van deze mail)

Verzoekers hebben daarom contact opgenomen met de lokale autoriteiten om dit feit (verzoeker draagt 2 voornamen – een op papier en een de naam die ze thuis draagt) te bevestigen.

De lokale autoriteiten hebben na contact met de dorpsraad en getuigen dit element bevestigd. (stuk 4)

Verzoekers hebben met deze stukken een nieuwe visumaanvraag ingediend. Verweerder heeft opnieuw een negatieve beslissing genomen.

Reden:

Opnieuw een verwijzing naar het feit dat verzoekster 2 voornamen heeft.

De DVZ weigert ten onrechte om deze huwelijksakte te aanvaarden.

Verzoekers hebben alle nodige inspanningen gedaan om aan te tonen dat ze gehuwd zijn en dat mevrouw 2 namen draagt.

Dit is een zeer normale zaak in Afghanistan.

Verzoeker meent dat andere elementen, zoals de familienaam van zijn echtgenote – de geboortedatum, geboorteplaats en de huwelijksdatum volledig juist zijn.

Het enige fout is de voornaam.

Verzoekers menen dat in hun geval het voordeel van twijfel ruim gerechtvaardigd is.

Verzoeker heeft daarom deze beslissing ook aangevochten bij de familierechtbank in Kortrijk.

(stuk 5 – een bewijs van deze procedure)

De foutieve handelingswijze zal hiervoor zorgen dat dit gezin uit elkaar getrokken worden.

Verweerder heeft nagelaten om met dit element rekening te houden.

Zoals geweten legt dit beginsel de overheid de plicht op om rechtssubjecten correct, niet unfair behandelen.

De overheid moet zich onpartijdig opstellen bij het nemen van een besluit en moet de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht nemen. Verzoekster is van mening dat verweerder hem niet eerlijk behandeld heeft.

Dat dit middel gegrond is.”

2.2. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: “*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*” (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

De verzoekende partij laat na om bij haar toelichting bij het enig middel duidelijk uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/34 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 3 en 8 van het EVRM schendt.

Het enig middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet.

In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing houdende de weigering van de visumaanvraag zowel in rechte als in feite is gemotiveerd. Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Zij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* dus bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.4. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij gefaald heeft het dossier op een zorgvuldige en eerlijke wijze te behandelen en haar foutieve handelwijze correct te motiveren, dat de verwerende partij de vorige aanvraag heeft afgewezen omdat zij huwde met haar Belgische echtgenoot in Afghanistan op 10 april 2015, dat zij een visumaanvraag heeft ingediend om in het kader van gezinshereniging naar België te komen, dat deze aanvraag werd afgewezen omdat de referentiepersoon bij diens asielaanvraag een zelfde naam maar andere voornaam van zijn echtgenote gegeven zou hebben. Zij wijst erop dat haar raadsman de Dienst Vreemdelingenzaken gecontacteerd heeft en de situatie heeft uitgelegd, met name dat de verzoekende partij twee voornamen heeft, dat er één officiële naam is en één roepnaam thuis, dat de referentiepersoon de roepnaam van zijn echtgenote heeft vermeld. In het schrijven wordt gevraagd de beslissing te herzien en zo niet, wordt gevraagd wat de oplossing is in het dossier. De verzoekende partij wijst er vervolgens op dat de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde dat zij niet kunnen ingaan op het verzoek tot herziening daar dit enkel in drie specifieke gevallen kan, dat de visumaanvraag van de verzoekende partij werd geweigerd op grond van onvoldoende bestaansmiddelen alsook tegenstrijdigheden in de voorgelegde huwelijksakte en dit geen grond tot herziening vormt, alsook dat zij een nieuwe aanvraag kan indienen. De verzoekende partij betoogt dat zij daarom contact heeft opgenomen met de lokale autoriteiten om dit feit – dat zij twee voornamen draagt, één op papier en één die zij thuis draagt – te bevestigen, dat de lokale autoriteiten na contact met het dorpshoofd en getuigen dit element hebben bevestigd, dat zij met deze stukken een nieuwe visumaanvraag heeft ingediend en de verwerende partij opnieuw een negatieve beslissing heeft genomen omdat de verzoekende partij twee voornamen heeft, dat de verwerende partij ten onrechte weigert de huwelijksakte te aanvaarden, dat zij alle nodige inspanningen heeft gedaan om aan te tonen dat ze gehuwd is en dat zij twee namen draagt, dat dit een zeer normale zaak is in Afghanistan, dat zij meent dat andere elementen, zoals de familienaam, de geboortedatum, de geboorteplaats en de huwelijksdatum volledig juist zijn, dat de enige fout de voornaam is, dat het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is en dat zij daarom deze beslissing ook aangevochten heeft bij de familierechtbank van Kortrijk.

2.6. De Raad wijst er vooreerst op dat de kritiek dat de verwerende partij de vorige aanvraag heeft afgewezen omdat zij huwde met haar (vermeende) Belgische echtgenoot in Afghanistan op 10 april 2015 doch de referentiepersoon bij diens asielaanvraag een zelfde naam maar andere voornaam van zijn echtgenote gegeven zou hebben, niet gericht is tegen de *in casu* bestreden beslissing en dan ook niet dienstig is. Voorts doet het feit dat de verzoekende partij een verzoek tot herziening ten aanzien van deze vorige weigeringsbeslissing tot het verkrijgen van een visum heeft ingediend en deze vraag werd geweigerd, geen afbreuk aan de bestreden beslissing.

Bovendien blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met de verklaringen van de verzoekende partij waarom er een verschil is tussen de naam van de echtgenote die opgegeven werd door haar vermeende echtgenoot (in het kader van diens asielaanvraag) en de naam die op de officiële papieren (paspoort en geboorteakte) van de verzoekende partij staat. Immers wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd over de door haar voorgelegde documenten waarin door getuigen verklaard wordt dat B. de bijnaam is van de verzoekende partij en dat P.B. en P.S. dezelfde persoon zijn. Dit is in overeenstemming met de uitleg die door de advocaat van de verzoekende partij wordt gegeven naar aanleiding van haar vraag tot herziening, minstens toont de verzoekende partij in haar verzoekschrift het tegendeel niet aan, noch verduidelijkt zij met welke uitleg naar voren gebracht in het verzoek tot herziening ten onrechte geen rekening zou zijn gehouden.

Voorts doet het loutere feit dat zij de bestreden beslissing ook aangevochten heeft bij de familierechtbank van Kortrijk, geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Immers dient erop te worden

gewezen dat de omstandigheid dat een ongunstige beslissing het voorwerp uitmaakt van een beroep bij de burgerlijke rechter op zich niet impliceert dat deze beslissing onwettig is. In tegendeel, een bestuurlijke beslissing is bekleed met een vermoeden van wettigheid (cf. RvS 23 oktober 2014, nr. 228.901). De Raad benadrukt dat – indien het beroep bij de burgerlijke rechter een positief resultaat kent voor de verzoekende partij – het haar steeds vrijstaat een nieuwe visumaanvraag op grond van gezinshereniging in te dienen.

De verzoekende partij betoogt dat zij contact heeft opgenomen met de lokale autoriteiten om dit feit – dat zij twee voornamen draagt, één op papier en één die zij thuis draagt – te bevestigen, dat de lokale autoriteiten na contact met het dorps hoofd en getuigen dit element hebben bevestigd, dat zij met deze stukken een nieuwe visumaanvraag heeft ingediend, doch weerlegt, noch ontkracht met dit betoog de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat rekening wordt gehouden met de door haar voorgelegde documenten waar blijkt dat zij contact heeft opgenomen met de lokale autoriteiten en getuigen het feit bevestigen dat zij twee voornamen draagt, doch waaromtrent werd geoordeeld dat de verzoekende partij bij de huidige visumaanvraag een verklaring op eer voorlegt waarin door getuigen wordt verklaard dat B. de bijnaam is van mevrouw P. en dat P.B. en P.S. dezelfde persoon zijn, dat voorts een verzoek van mevrouw P., gericht aan de ‘civil registration department’ te Kuz Kunar werd neergelegd waarin mevrouw P. verzoekt om de bijnaam B. te bevestigen, dat deze voorgelegde documenten echter niet in overweging kunnen genomen worden daar deze louter verklaringen op eer zijn, dat gelet op de tegenstrijdigheden in de naam van de echtgenote (dit is deze vermeld op de elektronische tazkira, het paspoort en het ‘birth certificate’ en deze vermeld in de asielaanvraag van meneer P.) niet kan worden vastgesteld dat het om dezelfde persoon gaat.

Door louter opnieuw te wijzen op de documenten die zij heeft voorgelegd toont zij geenszins aan dat voormelde motieven foutief, onzorgvuldig, kennelijk onredelijk of oneerlijk zijn, noch dat de verwerende partij ten onrechte weigert de huwelijksakte te aanvaarden.

Ook door louter te stellen dat zij alle nodige inspanningen heeft gedaan om aan te tonen dat ze gehuwd is en dat zij twee namen draagt, dat dit een zeer normale zaak is in Afghanistan, dat zij meent dat andere elementen, zoals de familienaam, de geboortedatum, de geboorteplaats en de huwelijksdatum volledig juist zijn, dat de enige fout de voornaam is, dat het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is, weerlegt zij de motieven van de bestreden beslissing niet. Meer nog, zij erkent dat de voornaam foutief is. De Raad wijst er ook nog op dat de verzoekende partij zich beperkt tot de loutere bewering dat dit een zeer normale zaak is in Afghanistan. Eveneens kan opgemerkt worden dat niet zonder meer kan blijken dat alle andere elementen ‘volledig juist’ zijn nu haar vermeende echtgenoot, dhr. P.S., tijdens zijn interview bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, stuk nr. 9) op 13 november 2015 geen exacte huwelijksdatum opgaf (“*Geen exacte datum, 5 à 6 maanden geleden*”), noch een exacte geboortedatum (“*+/- 23 jaar*”) van zijn vermeende echtgenote. Betreffende het beginsel van het voordeel van de twijfel herinnert de Raad er nog aan dat dit enkel toepassing vindt in het kader van het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming en dat dit beginsel niet toelaat abstractie te maken van de persoonsgegevens van een visumaanvrager, minstens verduidelijkt de verzoekende partij niet op basis van welke wetsgrond haar ‘het voordeel van de twijfel’ gegund zou kunnen worden.

2.7. De verzoekende partij betoogt tot slot dat de foutieve handelwijze ervoor zorgt dat het gezin uit elkaar getrokken wordt, dat de verwerende partij nagelaten heeft om met dit element rekening te houden.

De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij in Afghanistan verblijft en dat haar vermeende echtgenoot – en dit reeds sinds 27 september 2015 (administratief dossier, stuk nr. 28) – in België verblijft, zodat er geenszins sprake is – in zoverre er al sprake zou zijn van een gezinsleven of zelfs maar van een gezin – van het uit elkaar trekken van het gezin door de bestreden beslissing. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat dit een element is waarmee de verwerende partij gehouden was rekening te houden.

2.8. De verzoekende partij toont met haar betoog geenszins aan dat de verwerende partij gefaald heeft om het dossier op een zorgvuldige en eerlijke wijze te behandelen, noch dat er sprake zou zijn van een incorrecte motivering.

De verzoekende partij meent dat de verwerende partij haar niet eerlijk heeft behandeld, doch toont dit, mede gelet op wat voorafgaat, niet aan. Zij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij zich partijdig zou hebben opgesteld of dat er sprake is van een gebrek aan “*noodzakelijke openheid en eerlijkheid*” van de verwerende partij. Een schending van het fair play beginsel wordt niet aangetoond.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens haar aanvraag niet correct heeft beoordeeld of kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

2.9. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

N. VERMANDER

